

BOMBA GİBİYİM!

Jerry, çok sevilen birisiydi. Keyfi her zaman yerindeydi. Her zaman söylenecek yeni bir sözü olurdu. Ne zaman birisi, nasıl olduğunu sorsa,

- "Bomba gibiyim" diye yanıt verirdi.

Jerry doğal bir motivasyoncuymuştu.... Yanında çalışanlardan biri, o gün, kötü bir günündeysen, Jerry yanına koşar, duruma nasıl olumlu bakılacağını anlatırdı. Bu tarzı fena halde düşündürüyordu beni... Bir gün Jerry'e gittim,

- "Anlamıyorum, nasıl oluyor da, her zaman her koşulda bu kadar olumlu bir insan olabiliyorsun... Nasıl başarıyorsun bunu ?"

- "Her sabah kalktığımda kendi kendime "Jerry bugün iki seçimin var. Havan ya iyi olacak ya da kötü..." derim. Genelde havanın iyi olmasını seçerim. Kötü bir şey olsa gene iki seçimim var. Kurban olmak veya ders almak. Ben başıma gelen kötü olaylardan ders almayı seçerim. Birisi bana birşey için şikayete geldiğinde, gene iki seçimim var.... Şikâyetini kabul etmek veya onun hayatının olumlu yanlarını göstermek. Ben hayatın olumlu yanlarını seçerim."

- "Yok yahu.... Bu kadar kolay yani..." diye protesto ettim.

- "Evet... Kolay" dedi Jerry....

- "Hayat seçimlerden ibarettir. Her durumda bir seçimin vardır. Sen her duruma göre nasıl davranacağını seçersin. İnsanların senin tavrından nasıl etkileneceklerini seçersin. Sen havanın ya da tavrının iyi ya da kötü olmasını seçersin..... Yani sen hayatını nasıl yaşayacağını seçersin !..."

Jerry'nin sözleri beni oldukça etkiledi. Onu uzun yıllar görmedim. Ama hayatımdaki talihsiz olaylara dönmek yerine, seçim yapmayı tercih ettiğimde hep onu hatırladım. Yıllar sonra, Jerry'nin başına tatsız bir şey geldi. Soygun için gelen hırsızlar, paniğe kapılıp, Jerry'i delik deşik etmişler.... Ameliyatı 18 saat sürmüş, haftalarca yoğun bakımda kalmış. Taburcu edildiğinde, Kurşunların bazıları hala vücudundaymış. Ben, onu altı ay sonra gördüm.

- "Nasılsın" diye sorduğumda,

- "Bomba gibiyim" dedi. "Bomba gibi."

- "Olaylar sırasında neler hissettin Jerry?" dedim.

- "Yerde yatarken, iki seçimim var diye düşündüm... Ya yaşamayı seçecektim, ya ölümü... ben yaşamayı seçtim."

- "Korkmadın mı, şuurunu kaybetmedin mi?..."

- "Ambulansla gelen sağlık görevlileri harika insanlardı. Bana hep, "İyileşeceksin merak etme" dediler. Ama acil servisin koridorlarında sedyemi hızla sürerlerken doktorların ve hemşirelerin yüzündeki ifadeyi görünce ilk defa korktum. Bu gözler bana "Adam ölmüş" diyordu. Bir şeyler yapmazsam, biraz sonra ölü bir adam olacaktım gerçekten...

- "Ne yaptın?" diye merakla sordum...

- "Kocaman bir hemşire yanıma yaklaştı ve bağırarak herhangi bir şeye alerjim olup olmadığını sordu..

- "Evet" diye yanıt verdim... "Var..."

Doktorlar ve hemşireler merakla sustular.. Derin bir nefes alarak kendimi topladım ve bağırdım;

- "Benim kurşunlara alerjim var!"

Doktorlar ve hemşireler gülmeye başladılar. Tekrar bağırdım...

- "Ben yaşamayı seçtim. Beni bir canlı gibi ameliyat edin. Otopsi yapar gibi değil..."

Jerry, sadece doktorların büyük ustalıkları sayesinde değil, kendi olumlu tavrının büyük katkısı ile yaşadı. Yaşaması bana bir ders oldu. Her gün, hayatımızı dolu dolu yaşamayı seçme şansımız ve hakkımız olduğunu ondan öğrendim.... Ve her şeyin kendi seçimimize bağlı olduğunu...

Francie Baltazar - Schartz